

M L A D O S T

Sekoja utrina se budam mlad kako sonceto
što dalgite na sonot gi pozlatuva.

Kako uspokojuva taa mladost neprestajno račana
i so kakvi vedri čuvstva obogatuva.

No minat brgu ranite časovi na utrinata
i eve: veče i pladne nabližuva,
edna misla bavno nad vedrinata
potajno se spušta i zagrižuva.

A koga vo nočta kako pred ogledalo
minatoto se slee so idninata,
bespoštedno me pregonat vo mrakot
dвете budni oči na vistinata.

No utredenta pak stanuvam probuden od sonceto
što dalgite na sonot gi ~~pozlatuva~~ podmladuva,
pa neznam dali od ljubov ili od omraza
so taa mladost za sé me nagrađuva.

A. Šopov